

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1521. usque ad annum 1525

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118472

§. 36. Bajardi Equitis obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66495)

Sæcul. XVI.
A.C. 1524

compelleretur, qui postmodum in le-
ctica trans pontem deferri voluit, veri-
tus, ne in Borbonii Ducis inimici sui
manus incideret: Priusquam vero sece-
deret, Bajardum Equitem ad se accer-
situm allocutus, prærepta mihi est, aje-
bat, pugnandi copia, quapropter tibi,
quem ceteris magis idoneum veneror,
exercitus imperium cedo. Bajardus na-
tivo animi sui candore respondit: tarda
nimis sunt hæc consilia, nec malo re-
medium superest, nihilominus etiam
cum dispendio vitæ obsequia patriæ
meæ debita præstare conabor. His di-
ctis regiminis curam partiebatur cum
Vandenesso Chabannii Marescalli fratre:
Igitur ambo junctis viribus hostium im-
petus infracta virtute sustinebant, eos-
que tam fortiter repellebant, ut Bonive-
tus cum Gallorum exercitu redeundi spa-
cium nancisceretur: hæc tamen virtus
utriusque Herois sanguine ac vita stetit;
quippe Vandenessus sclopi globo traje-
ctus, suoque lapsus equo occubuit, Ba-
jardus vero eodem ferme momento,
eademque glante comminuta vertebra
lethale vulnus accepit.

§. XXXVI.

Bayardi Equitis obitus.

Referunt Historicorum nonnulli, quod
Bayar-

Bayardus, postquam equo descendens, arborique innixus in terra verso ad hostem vultu sedisset, deficiente Sacerdote, animi demissione impulsus peccata suæ mensæ Præfecto patefecerit. Hunc Borbonius, cum eum vidisset, adiit, miseramque illius vicem dolens inquit: „Bellidux Bayarde! casu tuo vehementer commoveor, ac in tanto dolore tuo pari prope molestia afficior; te enim ob animi fortitudinem, tumque prudentiam maximi semper habui, hinc etiam nunc sortem tuam summopere misereor. „ Cui Bayardus magnanimo prorsus animo reposuit; Princeps illustrissime! gratias tibi rependo; ast tua de me superflua est miseratio; morior enim non sine fama obsequiorum, quæ Regi meo præstiti, tu vero miseratione dignus es, qui contra Regem tuum violata fide, ac juramenti Religione arma capessis. Ad hæc Borbonius adeo non Bayardi libertatem indignatus, ut etiam defectionem suam nonnisi incurso Regis odio excusaret, quem Bayardus morituris jam atque hiulcis vocibus adhortabatur, ut in Regis gratiam rediret, atque iniqua abjiceret consilia, in quæ cæco prorsus impetu præcipitem sese dedisset. Superveniebat paulo post & ipse Piscarius Marchio, qui morienti haud vulgari-

bus

Sæcul. XVI.

A. C. 1524.

Hist. des Che-
valier Ray-

nald. c. 55.

§ 65.

*Mem. du**Bellai l. 2.**Guicc. l. 1. 5.*

Sæcul. XVI.
A.C. 1524.

bus signis suum in eum affectum ac venerationem testabatur, simulque eodem in loco tentorium pro illo erigi jubebat, tantoque obsequio, quo majus nec ab ipsis quoque amicis sperare potuisset, illum prosequabatur. Defunctum non minus Cæsarei quam Galli lugebant, & Piscarius corpus ejus aromatibus condiri, ac sub honorifico præsidio ad suos Propinquos remitti jussit, funus comitante illius Magistro domus, cui Borbonius Dux securitatis literas tradidit. Deferebatur autem Bayardus in Delphinatum, & sepeliebatur in Templo Fratrum Minimorum in Plana prope Gratianopolim. Obiit Mense Aprili Anno millesimo quingentesimo vigesimo quarto, nonnisi quadraginta octo annos natus.

Obitus sui fama pene ceterorum omnium, qui pari fato occubuerant, memoriam obliterabat, Rex quoque tanti Viri jacturam assidue plangebatur, nec unquam nisi adjecto elogio illius mentionem faciebat; communi enim omnium suffragio dicebatur, quod præter eum nullus hucusque jure magis merito Eques probus, intrepidus, nullaque reprehensione dignus fuerit appellatus.

§. XXXVII.